

Sygn. akt VIII C 2944/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. M.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zobowiązanie do naprawy rzeczy albo wydanie rzeczy wolnej od wad

1. oddała powództwo w całości;
2. zasądza od powoda D. M. na rzecz pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2944/15

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 2015 roku powód D. M., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. powództwo o zobowiązanie do dokonania istotnej naprawy telewizora plazmowego o symbolu (...) o przekątnej 51” poprzez wymianę jego matrycy albo wydanie telewizora plazmowego o symbolu (...) o przekątnej 51” wolnego od wad w przypadku braku możliwości technicznej naprawy przedmiotowego telewizora. Powód wniósł także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 29 września 2012 roku nabył telewizor plazmowy Samsung o symbolu (...) i przekątnej 51”, zaś na zakupiony towar pozwany udzielił 24-miesięcznej gwarancji, którą potwierdził stosowną kartą gwarancyjną. Zakres gwarancji został określony w jej treści. W toku użytkowania ujawniła się wada matrycy telewizora. W dniu 9 września 2013 roku przeprowadzono naprawę gwarancyjną wadliwego elementu istotnego telewizora. W dwa dni po naprawie ujawniła się kolejna wada matrycy i dokonano jej ponownej wymiany, czego już nie odnotowano w dokumencie gwarancyjnym. W dniu 14 sierpnia 2015 roku powód zgłosił kolejną reklamację na wadliwą matrycę telewizora, lecz pozwany odmówił jej uznania, powołując się na regulację zawartą w ustawie z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.).

W ocenie powoda w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie przepis art. 581 k.c., skoro zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, udzielenie kupującemu gwarancji następuje bez odrębnej opłaty przez oświadczenie gwaranta, zamieszczone w dokumencie gwarancyjnym lub reklamie, odnoszących się do towaru konsumpcyjnego; określa ono obowiązki gwaranta i uprawnienia kupującego w przypadku, gdy

właściwość sprzedanego towaru nie odpowiada właściwości wskazanej w tym oświadczeniu. Powód podniósł, że w pkt 14 dokumentu gwarancji pozwany wskazał, że w sprawach nieuregulowanych warunkami niniejszej karty gwarancyjnej zastosowanie mają odpowiednie przepisy kodeksu cywilnego. Zdaniem powoda, pozwany tym samym rozszerzył zakres ochrony gwarancyjnej o przepis art. 581 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli w wykonaniu swoich obowiązków gwarant dostarczył uprawnionemu z gwarancji zamiast rzeczy wadliwej rzecz wolną od wad albo dokonała istotnych napraw rzeczy objętej gwarancją, termin gwarancji biegnie na nowo od chwili dostarczenia rzeczy wolnej od wad lub zwrócenia rzeczy naprawionej. Jeżeli gwarant wymienił część rzeczy, przepis powyższy stosuje się odpowiednio do rzeczy wymienionej. Z tej przyczyny, zdaniem powoda, kolejna reklamacja zgłoszona w dniu 14 sierpnia 2015 roku, była zgłoszona w okresie objętym gwarancją pozwanego. Nadto, zdaniem powoda, ustawa o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej nie może kształtować w sposób mniej korzystny uprawnień konsumenta, niż to wynika z przepisów ogólnych dotyczących gwarancji. **(pozew k. 2, 9-10)**

W odpowiedzi na pozew pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości. Pozwany podniósł, że na kupiony przez powoda telewizor udzielił 24-miesięcznej gwarancji, zatem okres objęty gwarancją zakończył się 29 września 2014 roku. Zgłoszenie wady przez powoda z dnia 14 sierpnia 2015 roku było zatem dokonane po upływie okresu gwarancyjnego. Pozwany przyznał także, że w ramach zlecenia gwarancyjnego z dnia 9 września dokonał dwukrotnej wymiany panelu w przedmiotowym telewizorze. Obecnie część zamienna to jest panel (...) - (...) jest dostępna, zatem pogwarancyjna naprawa telewizora jest możliwa do wykonania.

Pozwany podkreślił, że skoro powód kupił przedmiotowy telewizor w dniu 29 września 2012 roku w sprawie znajdującej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.). Ustawa ta w art. 1 ust. 4 wprost wyłącza stosowanie określonych przepisów Kodeksu cywilnego, w tym art. 577-582 k.c. Pozwany zaprzeczył temu, aby w dokumencie gwarancji w jakikolwiek sposób rozszerzył zakres swojej odpowiedzialności jako gwaranta, m.in. o dyspozycję art. 581 k.c. Powołał się także na przepis art. 535¹ k.c. **(odpowiedź na pozew k. 25-28)**

W piśmie procesowym z dnia 28 grudnia 2015 roku powód podtrzymał powództwo w całości. **(pismo procesowe k. 42)**

Na rozprawie w dniu 8 listopada 2016 roku pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie. **(protokół rozprawy k. 50-51, zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 52)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 września 2012 roku powód D. M. nabył telewizor plazmowy marki S. o symbolu (...) i przekątnej 51", na który pozwany udzielił 24-miesięcznej gwarancji. Udzielenie gwarancji pozwany potwierdził stosowną kartą gwarancyjną, w której określił zakres swojej odpowiedzialności jako gwaranta. **(okoliczności bezsporne, kserokopia faktury k. 15, kserokopia karty gwarancyjnej k. 16-17)**

W toku użytkowania ujawniła się wada matrycy telewizora. W dniu 9 września 2013 roku przeprowadzono naprawę gwarancyjną wadliwego elementu istotnego telewizora. W dwa dni po naprawie ujawniła się kolejna wada matrycy i dokonano jej ponownej wymiany, czego już nie odnotowano w dokumencie gwarancyjnym. **(okoliczności bezsporne, kserokopia karty gwarancyjnej k. 16-17)**

W dniu 14 sierpnia 2015 roku powód zgłosił kolejną reklamację na wadliwą matrycę telewizora, lecz pozwany odmówił jej uznania, powołując się na regulację zawartą w ustawie z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.) i wpływ okresu 24 miesięcy objętego gwarancją. Pozwany wyjaśnił, że udzielił 24 miesięcznej gwarancji na telewizor, licząc od daty jego zakupu, przy czym okres gwarancji ulegał przedłużeniu o czas przebywania urządzenia w serwisie (czas naprawy), co jednak nie zmienia faktu, że zgłoszenia z dnia 14 sierpnia 2015 roku zostało dokonane po upływie okresu objętego

gwarancją pozwanego. (**okoliczności bezsporne, kserokopia reklamacji wraz z dowodem doręczenia k. 18-20, kserokopia odpowiedzi pozwanego k. 21**)

Na zakupiony przez powoda telewizor pozwany (...) Spółka z o.o. udzielił gwarancji na warunkach określonych w dokumencie gwarancji, w którym określono m.in. , że okres gwarancji wynosi 24 miesiące dla telewizorów (pkt 4b gwarancji). W pkt 14 dokumentu gwarancji wskazano, że w sprawach nieuregulowanych warunkami niniejszej karty gwarancyjnej zastosowanie mają odpowiednie przepisy Kodeksu cywilnego. (**okoliczności bezsporne, kserokopia karty gwarancyjnej k. 16-17**)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny i znajdujący potwierdzenie w dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenia z udzielonej przez pozwanego gwarancji, jednak w ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie należy uznać, że zgłoszenie reklamacyjne powoda z dnia 14 sierpnia 2015 roku zostało dokonane po upływie okresu objętego gwarancją pozwanego na zakupiony telewizor.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przede wszystkim postanowienia udzielonej przez pozwanego gwarancji, wynikające z treści karty gwarancyjnej, a także przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.), a także właściwe przepisy Kodeksu cywilnego – w sprawie nie znajdują jednak zastosowania przepisy art. 577-582 k.c.

Stan faktyczny nie był w przedmiotowej sprawie sporny, osią sporu była natomiast sama odpowiedzialność pozwanego jako gwaranta, którą powód wywodził z treści art. 581 § 1 k.c. Spór między stronami toczył się w zasadzie o to, czy w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie przepis art. 581 § 1 k.c. (co miało wpływ na ocenę czy zgłoszenie reklamacyjne powoda z dnia 14 sierpnia 2015 roku mieściło się w okresie objętym gwarancją czy też nie)

W ocenie Sądu uznać należało, że skoro powód kupił przedmiotowy telewizor w dniu 29 września 2012 roku w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.). Przepisy ustawy z dnia 30 maja 2014 roku o prawach konsumenta (Dz.U. 2014, poz. 827 ze zm.) oraz znowelizowane przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące gwarancji przy sprzedaży (art. 577-582 w brzmieniu obowiązującym od dnia 25 grudnia 2014 roku) znajdują zastosowanie dopiero do umów zawartych po dniu wejścia w życie tych przepisów, a zatem do umów zawartych od dnia 25 grudnia 2014 roku (por. art. 51 i 55 ustawy o prawach konsumenta).

Okolicznością niesporną między stronami był fakt, że przedmiotowa sprzedaż miała charakter konsumencki (art. 535¹ k.c.), zatem do sprzedaży konsumenckiej znajdowały zastosowanie przepisy odrębne – przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.).

Przepisy tej ustawy w art. 13 regulują kwestie udzielenia gwarancji przy sprzedaży, wskazując m.in. minimalne warunki, jakie powinien spełniać dokument gwarancji.

W przepisie art. 1 ust. 4 w/w ustawy wprost wskazano, że do sprzedaży konsumenckiej nie stosuje się przepisów art. 556-581 k.c.

Nie sposób przyjąć, że pozwany w dokumencie gwarancji w jakikolwiek sposób rozszerzył zakres swojej odpowiedzialności jako gwaranta, m.in. o dyspozycję art. 581 k.c. Zakres udzielonej przez pozwanego gwarancji wprost

wynika z karty gwarancyjnej. Wskazano w niej m.in., że okres gwarancji dla telewizorów wynosi 24 miesiące (pkt 4b gwarancji), zatem określono dokładny czas trwania ochrony gwarancyjnej.

W pkt 14 dokumentu gwarancji wskazano, że w sprawach nieuregulowanych warunkami niniejszej karty gwarancyjnej zastosowanie mają odpowiednie przepisy Kodeksu cywilnego. Absolutnie nie można wywodzić jednak z tego, że zastosowanie znajduje także przepis art. 581 § 1 k.c. Po pierwsze, bowiem okres trwania gwarancji został wprost i precyzyjnie określony w karcie gwarancyjnej, zatem nie można twierdzić, że jest to „sprawa nieuregulowana warunkami niniejszej karty gwarancyjnej”. Po drugie skoro zastosowanie znajdują przepisy ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, wykluczają one wprost zastosowanie art. 581 § 1 k.c., co jasno wynika z art. 1 ust. 4 tejże ustawy.

Z tej przyczyny należało uznać, że zgłoszenie powoda z dnia 14 sierpnia 2015 roku zostało dokonane po upływie okresu objętego gwarancją udzieloną przez pozwanego, stąd pozwany słusznie odmówił dokonania nieodpłatnej naprawy gwarancyjnej, zaś niniejsze powództwo zasługuje na oddalenie w całości.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.